Türk Tarihi ve Kültürü

Editör: Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK

— 7. Baskı —

Editör: Prof. Dr. Cemil ÖZTÜRK

TÜRK TARİHİ VE KÜLTÜRÜ

ISBN 978-975-8792-40-5 DOI 10.14527/9789758792405

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarlarına aittir.

© 2018, PEGEM AKADEMİ

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eğt. Dan. Hizm. Tic. AŞ'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Bu kitap T.C. Kültür Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayınevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten uluslararası akademik bir yayınevidir. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan WorldCat ve ayrıca Türkiye'de kurulan Turcademy.com ve Pegemindeks.net tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 1000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere http://pegem.net adresinden ulaşılabilmektedir.

Baskı: Eylül 2005, Ankara
 Baskı: Ocak 2018. Ankara

Yayın-Proje: Özlem Sağlam Dizgi-Grafik Tasarım: Didem Kestek Kapak Tasarımı: Pegem Akademi

Özyurt Matbaacılık Büyük Sanayi Zübeyde Hanım Mah. Süzgün Cad. No: 9 İskitler/Altındağ/ANKARA Tel: (0312) 384 15 36

> Yayıncı Sertifika No: 36306 Matbaa Sertifika No: 13385

İletişim

Karanfil 2 Sokak No: 45 Kızılay / ANKARA Yayınevi: 0312 430 67 50 - 430 67 51 Yayınevi Belgeç: 0312 435 44 60 Dağıtım: 0312 434 54 24 - 434 54 08 Dağıtım Belgeç: 0312 431 37 38 Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60

> İnternet: www.pegem.net E-ileti: pegem@pegem.net

ÖN SÖZ

Binlerce yıllık köklü tarihleri boyunca Türkler, eski dünya olarak bilinen Avrasya ve Afrika kıtalarında milyonlarca km²'lik engin bir coğrafyada yüzün üzerinde irili ufaklı devlet kurmuştur. Bunlardan İslâmiyete girmeden önce – bilinen tarihlerinin ilk devirlerinde- kurmuş oldukları Büyük Hun İmparatorluğu ile İslâmî dönemde kurmuş oldukları Büyük Selçuklu Devleti ve Osmanlı İmparatorluğu, insanlık tarihinin kaydettiği en büyük ve kudretli siyasî oluşumlar arasında yer almıştır. Böylesine muazzam devletler kurmayı başaran Türkler, kendilerine bunu sağlayan büyük siyasî ve askerî güçleriyle tarihin pek çok döneminde dünyaya düzen veren milletlerden biri olmuştur.

Hiç kuşkusuz Türklerin dünya tarihinde önemli bir yere sahip olmasının nedeni, yalnızca büyük devletler kurmuş olmaları değildir. Bunun yanı sıra pek çok devirde, gelişmiş uygarlık çevrelerinde bulunarak, dünyanın en köklü ve gelişmiş kültürlerinden birine sahip olmasıyla da yakından ilgilidir. Gerçekten de Farabî, İbn-i Sina ve Birunî gibi filozof ve bilim adamlarını, Mimar Sinan gibi sanat, mimarlık ve mühendislik dehalarını yetiştiren Türkler, dünya uygarlığına önemli katkılar yapmıştır. Üç kıtada 20 milyon km²'den daha geniş bir coğrafyada sayısız dinî ve etnik gruptan oluşan halkına Batılı bilim adamlarının *Pax-Ottomana* adını verdikleri ve en az 400 yıl süren bir barış çağı yaşatan Osmanlı İmparatorluğu, XV – XVI. yüzyıllarda, hemen her alanda dünya uygarlığının en önde gelen temsilcilerinden biri olmuştur. Bununla beraber XX. yüzyıla İslâm dünyasının kayda değer tek siyasî ve askerî gücü olarak giren Osmanlı İmparatorluğu, Batıda yükselen çağdaş uygarlığın gerisinde kalmıştır. Bu gerilik, Osmanlı sınırlarının dışında yaşayan Türk/İslâm dünyası için de söz konusudur.

Çağdaş uygarlığın gerisinde kalarak Batı emperyalizmi karşısında yok olmanın eşiğine gelen Osmanlı İmparatorluğu, XVIII. yüzyıldan itibaren bu gerilikten kurtulmak amacıyla giderek ivme kazanan bir modernleşme hareketi başlatmıştır. XIX. yüzyıldan itibaren Rus Çarlığı topraklarında yaşayan Türk toplulukları da benzer bir sürece girmiştir. XX. yüzyıla girilirken Türk dünyasında modernleşmeye paralel olarak sekülerleşme/lâikleşme ve milliyetçilik de yükselmiştir. Bu iki olgu, gelecekte Türk dünyasının şekillenmesinde belirleyici faktörler arasında yer alacaktır.

Birinci Dünya Savaşı, Türk tarihinin en önemli dönüm noktalarından biri olmuştur. Bu savaşın sonunda Türklerin kurduğu gelmiş geçmiş en büyük devlet çökmüş, son bağımsız vatanları Batı emperyalizmi tarafından istila edilmek istenmiştir. Bu sırada büyük bir siyasî ve askerî deha olarak tarih sahnesine çıkan Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde Türkiye Türkleri, emperyalizmin oyununu bozarak üzerinde dokuz yüz yıldır yaşadıkları toprakların ebedî Türk yurdu olduğunu tüm dünyaya göstermiş; bu topraklarda bir ulus devlet olan

Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuştur. Osmanlı modernleşme deneyimi üzerine gerçekleştirdiği reform ve devrimlerle Türkiye Cumhuriyeti, Türk milletinin çağdaş uygarlığı yakalama hedefini sürdürmüştür. Nitekim bu sürekli çağdaşlaşma ve kalkınma gayretlerinin sonucunda, XXI. yüzyılın başında, İslâm dünyasının tek demokratik ve lâik ülkesi olarak, Batı uygarlığını temsil eden Avrupa Birliği'ne girmenin eşiğine gelmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti XX. yüzyılın büyük bir bölümünde tek bağımsız Türk devleti olmuştur. 1983'te Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin kurulması, 1990'larda Sovyetler Birliği'nin dağılması üzerine Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Kırgızistan'ın bağımsızlığını kazanması üzerine dünya üzerindeki bağımsız Türk devleti sayısı yediye yükselmiştir. Gerek bağımsız Türk devletlerinde yaşayanlar, gerekse başka devletlerin egemenliği altındaki tarihî yurtlarında varlığını devam ettirenler veya öğrenim görmek ya da çalışmak için başka ülkelerde yaşamını sürdürenler ile birlikte bugün dünyadaki Türk nüfusu, 200 milyona yaklaşmıştır.

Avrupa Birliği'ne giriş için yoğun çaba gösteren Türkiye Cumhuriyeti, sosyal, kültürel ve ekonomik gelişmişlik düzeyi, demokratik ve lâik siyasî yapısı ile 1990'lardan itibaren Türk dünyası için model ülke olmuştur. Hiç kuşkusuz söz konusu devletlerin gelişim süreçlerinde kendilerine özgü siyasî, sosyal, ekonomik ve kültürel koşullarla tarihî birikim ve deneyimleri de belirleyici olacaktır. Bugün Türk dünyası, sahip olduğu demografik güç, jeopolitik ve jeostratejik olanaklar ve zengin doğal kaynaklarla XXI. yüzyıla damgasını vurmaya adaydır. Bunun gerçekleşmesi, zengin ortak kültürel mirasları üzerinde Türk devletlerinin çağdaş uygarlığın gereklerini yerine getirmesiyle mümkündür.

Elinizdeki kitabın konusu, adından da anlaşılacağı gibi Türk Tarihi ve Kültürü'dür. Hiç kuşkusuz, binlerce yıllık kronolojik derinliğe ve milyonlarca km²'lik coğrafî genişliğe sahip Türk tarihi ve kültürünün bütün yönleriyle bu boyutta bir kitapta ele alınması mümkün değildir. Böyle bir kitap yazmanın bir başka güçlüğü de, konunun tarih biliminin çok farklı uzmanlık alanları ile sosyoloji, müzik, dramatik sanatlar, dil ve edebiyat gibi çok farklı disiplinleri de ilgilendirmesidir. Konusunun bu doğası nedeniyle böyle bir kitabın tek bir bilim adamı tarafından yazılamayacağı da açıktır. Bundan dolayı, elinizdeki kitap planlanırken hem konunun genişliği hem de disipliner çeşitliliği göz önünde bulundurulmuştur. Konuyu analitik olarak ortaya koyabilmek için kitap, "Türk Tarihi" ve "Türk Kültürü" adlarını taşıyan iki kısma ayrılmıştır. 1 – 8. bölümlerden oluşan Birinci Kısım'da, tarih boyunca kurulmuş belli başlı Türk devletlerinin tarihçelerine yer verilmiştir. 9 – 22. bölümlerden oluşan İkinci Kısım'da ise, farklı disiplinlerden gelen ve çoğu yazdıkları konuda eser sahibi olan bilim adamları tarafından tarihî gelişimi içinde Türk kültürü ele alınmıştır.

Fakat, elinizdeki kitap daha çok Türkiye'deki üniversite öğrencileri, öğretmenler ve genel okuyucular düşünülerek tasarlandığı için, tarihî süreçte meydana gelen kültürel farklılaşmanın sonunda X – XI. yüzyıllarda ortaya çıkmaya başlayan ve XV. yüzyılda iyice belirginleşen Batı ve Doğu Türk kültür çevrelerinden birincisine, özellikle de Türkiye Türk kültürüne ağırlık verilmiştir.

Kitap bir monografi çalışması olmadığı için, dünyada yazılan benzer başvuru eserlerinde olduğu gibi, okuyucunun faydalanmasını kolaylaştırmak amacıyla satır arası kaynak gösterme veya dipnot verme tekniklerini kullanmak yerine, bölüm sonlarında bir "Kaynakça" verilmesi tercih edilmiştir. Buna paralel olarak, kitapta, sade bir dil kullanılmasına özen gösterilmiştir.

Elinizdeki bu kitap, bu satırların yazarı dâhil, beş farklı üniversiteden on dokuz bilim adamı tarafından yazılmıştır. Yukarıda belirtildiği gibi her biri yazdıkları bölümle ilgili akademik kariyer yapmış ve/veya müstakil eser yazmış bu yazarlar – soyadlarına göre- Mustafa Aksoy, Yahya Akyüz, Şehnaz Aliş, Halis Ayhan, Nadir Devlet, İsmail Doğan, Ayla Ersoy, Fethi Gedikli, Mustafa Kaçar, Filiz Kamacıoğlu, Ertuğrul Oral, Arzu E. Öztürk, Hüseyin Salman, Ahmet Tabakoğlu, Selahattin Tozlu, Enver Töre, Nesimi Yazıcı ve Ali Yılmaz'dır. Hepsine titiz ve özverili çalışmalarından dolayı teşekkür ediyorum. Ayrıca Arzu E. Öztürk, kitabı dil açısından incelemiş, düzeltmeler yapmıştır. Kendisine de teşekkür borçluyum.

Bu kitabın esas hedef kitlesi, eğitim fakültelerinin ilköğretim sunf öğretmenliği, Türkçe öğretmenliği ve sosyal bilgiler öğretmenliği programlarında öğrenim gören öğrenciler ile Türk tarih ve kültürünü öğrenmek isteyen genel okuyuculardır. Bunlardan başka, tarih bölümü/öğretmenliği öğrencileri ve tarih öğretmenleri için de kaynak eser olarak planlanmıştır. Faydalı olması ümidiyle...

18 Ağustos 2004

Prof. Dr. Cemil Öztürk *Editör*

İÇİNDEKİLER

ÓNSÓZ	iii
İÇİNDEKİLER	
KISALTMALAR	

BİRİNCİ KISIM TÜRK TARİHİ

1. BÖLÜM TÜRK ADI, TÜRKLERİN ANAYURDU VE GÖÇLER

Hüseyin Salman

(ss. 1-8)

Giriş	3
Türk Adı	3
Türklerin Anayurdu	
Göçler ve Sebepleri	
Göçlerin Tarihi Gelişimi	4
Göçlerin Sebepleri	7
Kaynakça	
y <u>\$</u>	

2. BÖLÜM İSLÂMİYETTEN ÖNCEKİ TÜRK DEVLETLERİ

Hüseyin Salman

(ss. 9-30)

Giriş	
Hun İmparatorluğu	9
Asya Hunları	9
Batı Hunları	
Ak Hunlar (Eftalitler) Orta Doğu Hunları	16
Tabgaç Devleti	17
Göktürkler	18
I. Göktürk Devleti	18
Doğu Göktürk Devleti	
Batı Göktürk Devleti	20
II. Göktürk Devleti	
Uygurlar	23
Ötügen Uygur Hakanlığı	
Kansu Uygurları	24
Turfan Uygur Devleti	
Turram o jgur Botterm	

Sabar Devleti	25
Avar Hakanlığı	
Hazar Kağanlığı	26
Peçenekler, Uzlar ve Kumanlar	27
Peçenekler	27
Uzlar	27
Kumanlar (Kıpçaklar)	27
Oğurlar ve Bulgar Devletleri	
Büyük Bulgarya	
Tuna Bulgar Devleti	
İdil (Volga) Bulgar Devleti	
Özet	
Kaynakça	
3. BÖLÜM İLK MÜSLÜMAN TÜRK DEVLETI Nesimi Yazıcı (ss. 31-56)	_ERİ
Giriş	31
Türklerin İslâmiyeti Kabulü	
İlk Müslüman Türk Devletleri	
Türk Valilerince Kurulan Devletler	37
Tolunoğulları	
Sacoğulları	
İhşidiler (Akşidiler)	
İlk Türk – İslâm Devletleri	
İdil (Volga) Bulgar Hanlığı	
Karahanlılar	
Gazneliler	
Büyük Selçuklular	47
Harezmşahlar	
Özet	
Kaynakça	
4. BÖLÜM ANADOLU'DA KURULAN İLK TÜRK DE Nesimi Yazıcı (ss. 57-79) Giriş	
Anadolu'da Türkler	
Anadolu'da Kurulan İlk Türk Devletleri	
Türkiye Selçukluları	
Süleymanşah Sonrası	
outcymanşan odması	03

Yükselme Dönemi	
Moğollar, Zayıflama ve Son	
İlk Anadolu Beylikleri	
Anadolu Beylikleri	
Özet	
Kaynakça	78
5. BÖLÜM MOĞOL İSTİLASINDAN SONRA KURULAN BAZI TÜRK DEVLETLERİ Ali Yılmaz (ss. 81-105)	,
Giriş	81
Moğol İstilâsı ve Sonrasında Türk Dünyası	
Moğol İstilâsından Sonra Kurulan Bazı Türk Devletleri	
Timurlar	
Akkoyunlular	
Karakoyunlular	
Safeviler	
Delhi Türk Sultanlığı	
Hint-Türk İmparatorluğu / Babür İmparatorluğu	
Karadeniz'in Kuzeyindeki Türk Hanlıkları	
Altınordu Devleti	
Kazan Hanlığı	
Kırım Hanlığı	
Astrahan Hanlığı	
Türkistan Hanlıkları	
Ozbekler	
Hive Hanlığı	
Buhara Hanliği	
Hokand Hanliği	
Kazak Hanlığı ve Yüzler (Cüzler)	
Doğu Türkistan (Kaşgar Hanlığı)	
Özet	
Kaynakça	105
6. BÖLÜM OSMANLI İMPARATORLUĞU Ertuğrul Oral (ss. 107-137)	
Giriş	
Kuruluş Devri	107

Kuruluş Yıllarında Anadolu ve Balkanların Durumu	107
Osmanlı Beyliği'nin Kuruluşu	107
Anadolu'da Türk Birliğinin Yeniden Kurulması	110
Balkanlarda Genişleme	
Fetret Devri'nden İstanbul'un Fethine Osmanlı Devleti	111
Yükseliş Devri	112
Fatih Sultan Mehmet: Bölgesel Güçten Dünya Egemenliğine	112
II. Beyazid	
Yavuz Sultan Selim: Hilafet ve İslâm Dünyasının Liderliği	
Kanunî Sultan Süleyman ve Süper Güç	
Akdeniz ve Hint Okyanusu'nda Egemenlik Mücadelesi	114
Duraklama ve Gerileme Devri	
Duraklamanın Sebepleri	
Duraklamayı Önlemeye Yönelik İlk Girişimler	
Köprülüler'in Devleti Kurtarma Çabaları	
II. Viyana Kuşatması: Duraklamadan Gerilemeye	
XVIII. Yüzyıl: Bocalama Yılları	
Dağılma Devri	
Küçük Kaynarca Antlaşması: Sonun Başlangıcı	
Sultan II. Mahmud Devri: Sivil Reformların Başlaması	
Tanzimat Devri	
Sultan Abdülhamid/Mutlakiyet Devri	
Meşrutiyet Devri	
Osmanlı İmparatorluğu'nun Dağılması	
Trablusgarp Savaşı	
Balkan Savaşları	
Birinci Dünya Savaşı	
Özet	
Kaynakça	13/
7. BÖLÜM TÜRKİYE CUMHURİYETİ (1923-1950) Cemil Öztürk (ss. 139-174)	
Giriş	
Türk Kurtuluş Savaşı	
Atatürk Devri	142
Teokratik Monarşi'den Laik Cumhuriyet'e	142
Demokratikleşme Girişimleri: Sancılı Yıllar (1924-1930)	143
Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası	
Şeyh Sait İsyanı	
İzmir Suikastı ve Muhalefetin Tasfiyesi	
Serbest Cumhuriyet Firkası	
Menemen Olayı	
Türk Dış Politikası (1923-1938)	
1 alk 12 ig 1 Ollukusi (1220 1200 J	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

Tijukiya Vymanistan İliabilani	140
Türkiye – Yunanistan İlişkileri	
Musul Sorunu ve Türkiye – İngiltere İlişkileri	
Türkiye – Fransa İlişkileri ve Hatay Sorunu	
Türkiye – Sovyetler Birliği İlişkileri	
Türkiye – İtalya İlişkileri	
Türkiye'nin Milletler Cemiyeti'ne Girmesi	154
Bölgesel Barış Kuşağı Oluşturma Politikası: Balkan Antantı ve	
Sadabat Paktı	155
Boğazlarda Türk Egemenliğinin Yeniden Kurulması: Montreux	
Boğazlar Sözleşmesi	156
İnönü Devri	
II. Dünya Savaşı Sonuna Kadar Türkiye'nin İç Politikası	157
II. Dünya Savaşı Sonuna Kadar Türk Dış Politikası	160
İngiltere ile İttifaka Dayalı Dış Politika	160
Müttefikler ile Mihver Arasında Denge Politikası	160
Türkiye'yi Savaşa Sokma Gayretleri: Artan Müttefik ve Mihver	
Baskıları	163
Türkiye'nin Müttefiklerle İttifakı	164
II. Dünya Savaşı Sonrasında Türkiye (1945-1950): Liberal Demokrasiye	
Geçiş Süreci	165
CHP'ye Karşı Yükselen Muhalefet	165
Demokrat Parti ve Çok Partili Sisteme Geçiş	
CHP'deki İdeolojik Değişim	
Millî İradeyle İktiranı Değişimi	168
II. Dünya Savaşı Sonrasında Türk Dış Politikası	
Özet	
Kaynakça	
, s	······
8. BÖLÜM	
J. BOLOM	

8. BÖLÜM ÇAĞDAŞ TÜRK DEVLETLERİ VE TOPLULUKLARI Nadir Devlet

(ss. 175-202)

Giriş	175
Genel Tarihçe	176
Kafkasya	
Azerbaycan Cumhuriyeti	
Coğrafî Konum	
Nüfus	
Siyasî Yapı	178
Ekonomi	179
Eğitim ve Kültür	179
Din	

Orta Asya (Batı Türkistan)	179
Türkmenistan Cumhuriyeti	
Coğrafî Konum	180
Nüfus	180
Siyasî Yapı	180
Ekonomi	181
Eğitim ve Kültür	181
Kırgızistan Cumhuriyeti	181
Coğrafî Konum	181
Nüfus	182
Siyasî Yapı	182
Ekonomi	182
Eğitim ve Kültür	182
Kazakistan Cumhuriyeti	183
Coğrafî Konum	
Nüfus	
Siyasî Yapı	
Ekonomi	
Eğitim ve Kültür	
Özbekistan Cumhuriyeti	
Coğrafî Konum	
Nüfus	
Ekonomi	185
Siyasî Yapı	
Eğitim ve Kültür	
Karakalpak (Özerk) Cumhuriyeti	
Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti	
Coğrafî Konum	
Nüfus	
Siyasî Yapı	
Ekonomi	
Eğitim ve Kültür	
Dünyadaki Diğer Türk Toplulukları	
Avrupa ve Türkler	
Balkanlar	
Bulgaristan Türkleri	
Romanya Türkleri	
Yunanistan Türkleri	
Ukrayna ve Kırım Tatarları	
Rusya Federasyonundaki Türk Toplulukları	
İdil – Ural Bölgesi	
Tataristan Cumhuriyeti	
Başkurdistan Cumhuriyeti	
Çuvaşistan Cumhuriyeti	
BDT'nin Avrupa Bölümündeki Diğer İki Türk Boyu	
Gagauzlar	
Karaimler	
Kuzey Kafkasya Bölgesi	

Kumuklar	195
Karaçaylar	195
Balkarlar	
Nogaylar	
Sibirya Bölgesi	196
Yakut (Saha) Cumhuriyeti	
Tuva Cumhuriyeti	196
Batı Sibirya Tatarları	197
Hakas Cumhuriyeti	197
Altay Cumhuriyeti	
İran ve Türkler	
Afganistan ve Türkler	198
Özbekler	198
Türkmenler	198
Kırgızlar	199
Çin ve Türkler	
Diğer Ülkelerdeki Türkler	199
Özet	200
Kaynakça	202

İKİNCİ KISIM **TÜRK KÜLTÜRÜ**

9. BÖLÜM TÜRKLERDE DEVLET YÖNETİMİ

Selahattin Tozlu (ss. 205-222)

Giriş	205
İslam Öncesi Türk Devletlerinde Devlet Yönetimi	206
İslâmdan Önceki Türklerde Devlet/Toplum Yapısının Temel Unsurları	206
Bağımsızlık	206
Ülke	207
Halk	207
Töre	208
Eski Türklerde Hükümdar ve Hakimiyet Anlayışı	209
İlk Müslüman Türk Devletlerinde ve Selçuklularda Devlet Yönetimi	210
Osmanlılarda Devlet Yönetimi	212
Klasik Dönem Osmanlı Devlet Yönetimi	213
Merkez Teşkilatı	213
Taşra Teşkilatı	
Modernleşme Döneminde Devlet Yönetimi	
Merkez Teşkilatı	
5	

Taşra Teşkilatı	217
Modern Devlet, Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti	
Özet	
Kaynakça	
40 BÖLÜM	
10. BÖLÜM TÜRKLERDE HUKUK	
Fethi Gedikli	
	
(ss. 223-239)	
İslâmiyet Öncesi Türk Hukuk Sistemi	223
İlk Müslüman Türk Devletlerinde Hukuk Sistemi	225
Osmanlılarda Hukuk Sistemi	226
Klâsik Dönem Osmanlı Hukuk Sistemi	226
Osmanlı Yargı Teşkilatı	
Şer'i Hukuk ve Örfî Hukuk İlişkisi	
Osmanlı Hukuk Sistemi İçinde Fetvanın Önemi	
Divan-ı Hümayun	
Veziriazam Divanı	
Kazasker Divanları	
Kadılar	
Batılılaşma Sürecinde Osmanlı Hukuk Sistemi	
Özet	
Kaynakça	239
11. BÖLÜM	
TÜRKLERDE ORDU	
Ali Yılmaz	
(ss. 241-254)	
Giriş	241
İslamiyet Öncesi Türklerde Ordu	241
Osmanlılara Kadar Müslüman Türklerde Ordu	242
Selçuklulardan Önce Türk – İslam Devletlerinde Ordu	
Büyük Selçuklularda Ordu	
Merkez Ordusu	
Eyalet Ordusu	
Büyük Selçuklular Sonrası Türk – İslam Devletlerinde Ordu	
İlk Müslüman Türk Devletlerinde Ordunun Bazı Özellikleri	
Savaşçı Sınıflar ve Savaş Aletleri	
Komuta Yetkisi	
Osmanlılarda Ordu	246
	246 247

W 1.1.0.11	2.45
Kapıkulu Ocakları	247
Eyalet Askerleri	
Tımarlı Sipahiler	
Yerli Kurulu Teşkilatı	251
Osmanlı Ordusunda Kullanılan Silah ve Aletler	
Osmanlı Ordusunda Rütbeler	
Osmanlı Ordusunun Genel Özellikleri	
Özet	
Kaynakça	233
12. BÖLÜM TÜRKLERDE SOSYAL YAPI Mustafa Aksoy (ss. 255-265)	
Giriş	255
İslâmiyete Girmeden Önceki Türklerde Sosyal Yapı	
Oguş/Uguş: Aile	
Urug: Aileler Birliği	
Bod: Boy	257
Bodun: Boylar Birliği	257
İl: Bağımsız Topluluk/Ülke	258
Tanzimat'a Kadar Müslüman Türklerde Sosyal Yapı	
Selçuklularda ve Anadolu Beyliklerinde Sosyal Yapı	258
Osmanlılarda Sosyal Yapı	261
Nüfus	262
Sosyal Tabaklaşma	262
Aile	263
Tanzimat'tan Sonra Modernleşme ve Sosyal Yapı	264
Özet	265
Kaynakça	265
13. BÖLÜM TÜRKLERDE AİLE İsmail Doğan (ss. 267-285)	
Giriş	267
Kavramsal Çerçeve	
Aile Modelleri	
Geleneksel Geniş Aile	
Çekirdek Aile	
İslâmiyet Öncesi Türk Ailesi	
Boy	
20,	270

Sop	271
Soy (Büyük Aileler)	
Pederi Aile	
İzdivaci Aile	274
İslâmiyet Etkisindeki Türk Ailesi	275
İslâmiyet, Türk Ailesi ve Kadın	
Osmanlı'da Kadın ve Aile	
Osmanlı Ailesini Belirleyen Ana Etkenler	278
Osmanlı Kent Kadını	
Osmanlı Kent Erkeği	281
Cumhuriyet Döneminde Aile: Modern Türk Ailesi	
Özet	
Kaynakca	

14. BÖLÜM TÜRKLERDE EKONOMİ

Ahmet Tabakoğlu (ss. 287-316)

Giriş	287
Orta Asya Türklerinde Ekonomi	
İlk Müslüman Türk Devletlerinde Ekonomi	291
Selçuklu Devletlerinde Ekonomi	291
Büyük Selçuklular	
Anadolu Selçukluları	293
Malî Yapı ve İktisadî Refah	294
Üretim Yapısı	
Para ve Ticaret	300
Diğer XI-XVII. Yüzyıl Türk Devletlerinde Ekonomi	305
Osmanlılarda Ekonomi	307
Malî Yapı	308
Merkez Maliyesi	
Tımar Sistemi	309
Vakıf Sistemi	309
Üretim Yapısı	310
Ulaşım ve Ticarî Yapı	
Para ve Finansman Sistemi	
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Sistemleri	315
Özet	
Kavnakca	316

15. BÖLÜM TÜRKLERDE DİN

Halis Ayhan

(ss. 317-332)

Giriş	317
Etimoloji	317
Tanımlar	
İslâmiyet Öncesi Türk Dini	320
Gök Tanrı Dini/İnancı	
Türklerin Girdiği Diğer Dinler	320
Türklerin İslâmiyete Girişi	
İslâmiyet ve Türkler	322
İslâm Dini	
İslâm Dininin Özellikleri	324
Türklerin İslâm Dünyasına, İnsanlık Kültür ve Medeniyetine Hizmetleri	327
Özet	
Kaynakça	

16. BÖLÜM TÜRK DİLİ

Arzu Erdoğan Öztürk

(ss. 333-344)

Giriş	333
Dil, Dünya Dilleri, Türkçe'nin Dünya Dilleri Arasındaki Yeri	333
Köken Bakımından Dünya Dilleri	
Yapı Bakımından Dünya Dilleri	
Türkçe'nin Tarihî Gelişimi	
Proto Türkçe	
Eski Türkçe	
Orta Türkçe	
Karahanlı Türkçesi	
Harezm Türkcesi	
Yeni Yazı Dilleri ve Lehçeleri	
Çağatay Türkçesi	
Anadolu Türkçesi	
Kıpçak Türkçesi	
Modern Türkce	
Türklerin Kullandığı Alfabeler	
Göktürk Alfabesi	
Uygur Alfabesi	
Arap Alfabesi	
Kiril Alfabesi	
Latin Alfabesi	
Lutiii / iiiuoosi	

Türkçe'nin Bugünkü Durumu	341
Özet	
Kaynakça	343
17. BÖLÜM	
TÜRKLERDE EĞİTİM	
Yahya Akyüz	
(ss. 345-368)	
Giriş	
Türklerin İslâmiyete Geçişlerinden Önceki Eğitimleri	
Hunlarda Eğitim	
Göktürklerde Eğitim	
Uygurlarda Eğitim	
Türklerin İslâmiyeti Benimsemeleri ve Eğitimleri	
İç Asya Müslüman Türkleri / Karahanlılarda Eğitim	
İlk Örgün Eğitim Kurumları	
İlk Müslüman – Türk Eğitimcilerin Ortaya Çıkması Farabî	
İbni Sina	
Balasagunlu Yusuf	
Kaşgarlı Mahmut	
Selçuklularda Eğitim	
Medreseler	
Atabeglik	
Ahilik	
İş Dışında ve Örgütün Toplantı Yerlerinde Eğitim	353
İş Başında Eğitim	
Yaygın Eğitim ve Eğitimciler	
Osmanlılarda Eğitim	354
Kuruluştan eğitimde İlk Yenileşme Harekelerine Kadar Osmanlılarda Eğitim	
(1299-1773)	
Medreseler	
Sıbyan Mektepleri	
Eğitimin İdari Teşkilatlanması	
Enderun Mektebi	
Osmanlı Hükümdarlarının Yetiştirilmesi Eğitim Düşünürleri ve Yaygın Eğitimciler	
Matbaanın Girişi	
Eğitimde İlk Yenileşme Hareketleri Dönemi (1773-1839)	
Tanzimat Dönemi (1939-1876)	
Mutlakiyet Dönemi (1878-1908)	
Meşrutiyet Dönemi (1908-1918)	
Kurtuluş Savaşı Dönemi (1919-1922)	
Türkiye Cumhuriyeti Dönemi (1923'ten 1950'ye)	
Özet	366
Kaynakça	367

18. BÖLÜM TÜRKLERDE BİLİM

Mustafa Kaçar (ss. 369-392)

Giriş	369	
Osmanlılara Kadar Türklerde Bilim		
Osmanlılarda Bilim.		
Yeni Bir Kültür ve "İlim Muhiti"nin Doğuşu	37	
"İlim" Geleneğinin Oluşması	37	
Osmanlı Biliminin Kaynakları ve İlk Eserler		
İstanbul'un Fethinden Sonra Medreseler		
Avrupa "Bilimi" ile İlk Temaslar, Aktarmalar ve Tercümeler		
Yenileşme Döneminde Eğitim Kurumları		
Batı Tipi Askerî Eğitim Kurumlarının Doğuşu		
Askeri Mühendislik Eğitimi		
Sivil Mühendislik Eğitimi		
Tıp Eğitimi		
Bir Yüksek Öğretim Kurumu Olarak Darülfünun	38′	
Diğer Sivil Yükseköğretim Kurumları		
Özet		
Kaynakça	39	
Şehnaz Aliş (ss. 393-405)		
Giriş	393	
İslâmiyetin Kabulünden Önceki Tük Edebiyatı	393	
Sözlü Edebiyat	393	
Yazılı Edebiyat		
Orhun Yazıtları		
Dede Korkut Hikayeleri		
İslâmiyet'in Etkisi Altındaki Türk Edebiyatı		
Divan Edebiyatı		
Halk Edebiyatı		
Tasavvuf Edebiyatı		
Batı Etkisi Altındaki Türk Edebiyatı		
Tanzimat Edebiyatı (1860-1896)		
Servet-i Fünun Edebiyatı (Edebiyat-ı Cedide) (1896-1901)		
Fecr-i Ati (1909-1912)		
Millî Edebiyat Akımı (1908-1923)		
Cumhuriyet Devri Edebiyatı (1923-Günümüze Kadar)		
Özet		

20. BÖLÜM TÜRKLERDE SANAT

Ayla Ersoy (ss. 407-426)

Giriş	40′
İslâmlıktan Önceki Türk Sanatı	
Hun Sanatı	408
Göktürk Sanatı	409
Uygur Sanatı	410
Osmanlı Öncesi İslâmî Dönem Türk Sanatı	410
Karahanlı Sanatı	410
Gazneli Sanatı	411
Büyük Selçuklu Sanatı	412
Anadolu Selçuklu Sanatı	
Beylikler Devri Sanatı	
Osmanlı Dönemi Türk Sanatı	410
Erken Devir Osmanlı Sanatı	417
Klasik Devir Osmanlı Sanatı	418
Geç Devir Osmanlı Sanatı	
Batılaşma Dönemi	420
Sivil Mimarlık	
Süsleme Sanatları	
Taş Süsleme	
Çini Süsleme	
Ahşap Süsleme	423
Halı Sanatı	
Minyatür Sanatı	
Tezhip Sanatı	
Özet	
Kaynakça	420
21. BÖLÜM TÜRKLERDE DRAMATİK SANATLAF Enver Töre (ss. 427-447)	
Giriş	427
Türk Gelenekli Tiyatrosu	
Dramatik Özellik Taşıyan Oyunlar	
Köy Orta Oyunları	
Meddah	
Kukla	
Karagöz	
Kataguz	43

Karagöz Oyununun Dramatik Yapısı	
Karagöz'ün Şahıs Kadrosu	
Ortaoyunu	
Avrupaî Türk Tiyatrosu	
Tanzimat Dönemi Türk Tiyatrosu	
Meşrutiyet Dönemi Türk Tiyatrosu	
Cumhuriyet Dönemi Türk Tiyatrosu	
Özet	
Kaynakça	446
" 22. BÖLÜM	
TÜRKLERDE MÜZİK	
Filiz Kamacıoğlu	
(ss. 449-460)	
Giriş	449
Türklerde Müziğin Kökeni	
Askerî Müzik / Mehter Müziği	450
Türk Halk Müziği	451
Genel Özellikler	451
Türk Halk Müziği Çalgıları	452
Üflemeli Çalgılar	452
Yaylı Çalgılar	453
Vurmalı Çalgılar	
Dinî Müzik	453
Cami Müziği	453
Ezan	453
İlâhi	454
Salât	454
Mevlut	454
Tekke Müziği	454
Türk Müziğinin Gelişim Evreleri	454
Ortaçağ Türk Müziği	455
XV. Yüzyıl Türk Müziği	455
XVI. Yüzyıl Türk Müziği	455
XVII. Yüzyıl Türk Müziği	456
XVIII. Yüzyıl Türk Müziği	456
XIX. Yüzyıl Türk Müziği	
Tanzimat Dönemi Yenileşme Hareketi	
Meşrutiyet Dönemi	458

 Cumhuriyet Dönemi
 458

 Özet
 459

 Kaynakça
 460

HARİTALAR

Harita 1	: Türklerin Ana Yurdu	463
Harita 2	: Büyük Hun Devleti ve Avrupa Hun Devleti	464
Harita 3	: Göktürk Devleti	465
Harita 4	: Doğu Avrupa'da Türkler	466
Harita 5	: Büyük Selçuklu Devleti	467
Harita 6	: Anadolu'da Kurulan İlk Türk Devletleri ve Beylikleri	468
Harita 7	: Anadolu Selçuklu Devleti	469
Harita 8	: Moğol İmparatorluğu ve Parçalanışı	470
Harita 9	: XIV. Yüzyıl Ortalarında Anadolu'da Kurulan Beylikler ve Devletler	471
Harita 10	: Kanunî Sultan Süleyman Devrinde Osmanlı Devleti (1520–1566)	472
Harita 11	: Mondros Ateşkes Antlaşması'ndan Sonra Osmanlı Devleti	473
Harita 12	: XXI. Yüzyılın Başında Avrasya ve Türkiye Cumhuriyeti	474

KISALTMALAR

AB : Avrupa Birliği.

ABD : Amerika Birleşik Devletleri. BDT : Bağımsız Devletler Topluluğu.

byy. : Basım yeri yok. Çev. : Çeviren. Haz. : Hazırlayan.

İA : Millî Eğitim Bakanlığı İslâm Ansiklopedisi.

KKTC : Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti.

M.Ö. : Milâttan önce. M.S. : Milâttan sonra.

ö. : Ölümü.

ÖSSC : Özerk Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti.

RF : Rusya Federasyonu.

RSFSC : Rusya Sosyalist Federatif Sovyet Cumhuriyeti.

Sad. : Sadeleştiren.

SSC : Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti.

SSCB : Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği.

T. C. : Türkiye Cumhuriyeti.

TDV İA : Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi.

TED : Tarih Etüdleri Dergisi.

ty. : Tarih yok. Yay. : Yayınlayan. yy. : Yüzyıl.

BİRİNCİ KISIM TÜRK TARİHİ

1. BÖLÜM

TÜRK ADI, TÜRKLERİN ANAYURDU VE GÖÇLER

Hüseyin Salman*

GIRIS

Türklerin anayurdunun neresi olduğu konusu, Türk tarihinin ilk dönemleri üzerine çalışan bilim adamları için çok hassas bir çalışma alanı olagelmiştir. Bunun sebebi, ileri sürülen görüşlerin genellikle tarihî belgelerden ziyade arkeolojik buluntulara ve dil bakiyelerine dayanmasıdır. Bugün bütün malzemeler araştırmacılar tarafından dikkatle incelenerek konu hakkında güvenilir sonuçlara varılmıştır.

Türklerin yayılmaları ve göçleri de yıllarca araştırmacıları meşgul eden bir çalışma alanı olmuştur. Bugüne kadar yapılan bilimsel araştırmalar sonunda Orta Asya'dan komşu coğrafyalara yapılan Türk göçlerinin sebepleri aşağı yukarı ortaya konmuştur: coğrafî, siyasî, ekonomik vs. sebepler. Bununla beraber, konunun tüm yönleri aydınlığa kavuşmuş değildir ve bunlara ışık tutmaya yönelik çalışmalar halen devam etmektedir.

TÜRK ADI

Araştırma bulguları "Türk" adının esasen belli bir topluluğa mahsus "etnik" bir isim olmayıp, siyasî bir ad olduğunu göstermektedir. Göktürk Devleti'nin kuruluşundan itibaren, önce bu devletin, daha sonra bu imparatorluğa bağlı kendi özel isimleri ile anılan diğer Türklerin ortak adı olmuştur. Zamanla Türk soyuna mensup bütün toplulukları ifade eden millî bir ad haline gelmiştir.

Siyasî bir nitelik kazanmadan önce "türk" sözcüğünün cins ismi olarak "güçkuvvet" (sıfat hali ile: güçlü-kuvvetli) anlamında kullanıldığı bilinmektedir. Cins ismi olarak eskiden beri Türkçede olması gereken "türk" kelimesinin "Altaylı" (Ceyhun ötesi, Turanlı) kavimleri ifade etmek üzere V. yüzyıla ait bir Pers metninde, daha sonra yine cins ismi olarak "türk-Hun" (kudretli Hun) tabirinde

_

^{*} Prof. Dr., Marmara Üniversitesi.

4 Türk Tarihi ve Kültürü

kullanıldığı görülmektedir. Ancak, şurası muhakkaktır ki, "Türk" kelimesini Türk Devleti'nin resmî adı olarak ilk kullanan siyasî oluşum, Göktürk Devleti'dir.

TÜRKLERİN ANAYURDU

Eski Türklerin tarihî göçlerden önce oturdukları anayurdun neresi olduğu problemi, geçtiğimiz yüzyıldan itibaren tartışılan bir konudur. Batılı araştırmacıların çoğu problemi kendi uğraştıkları bilim dalları açısından ele aldıklarından bu konuda farklı sonuçlara varmışlardır. Tarihçiler Çin kaynaklarına dayanarak Altay dağlarını ve etrafını Türklerin ilk anayurdu olarak kabul etmişlerdir. Sanat tarihçileri Tanrı dağları-kuzeybatı Asya sahasını anayurt olarak belirtmişlerdir. Bazı kültür tarihçileri ise İrtiş nehri-Urallar arasını veya Altaylar-Kırgız bozkırları arasını veya Baykal gölünün güneybatısını anayurt olarak göstermişlerdir. Bazı dil araştırmacıları da Altayların doğusunun veya Kingan dağları bölgesinin ya da 90 derece boylam'ın doğusunun eski Türk anayurdu olması gerektiğini ileri sürmüşlerdir.

Sovyet arkeologları Kiselev ve Çernikov'un Orta Asya'da yaptıkları araştırmalar, bilim dünyasına Türklerin anayurdu konusunda M.Ö. 2. binden öncesine ışık tutan bilgiler kazandırmıştır. Buna göre, kuzey Altayların hemen batısında bulunan Minusinsk bölgesinde ortaya çıkarılan Afanasyevo kültürünün (M.Ö. 2500–1700) ve özellikle Andronova kültürünün (M.Ö. 1700–1200) temsilcileri olan dolikosefal mongoloidlerden ve dolikosefal 'Akdeniz tip'lerinden farklı brakisefal savaşçı beyaz ırk, Türk soyunun proto-tipiydi. Bu tipin örnekleri "taş devrinin ilk çağlarından beri" Altaylar-Sayan dağlarının güneybatı bölgesinde (aşağı yukarı Minusinsk-Tuva-Abakan bozkırlarında) yaşamaktaydı.

GÖÇLER VE SEBEPLERİ

Göçlerin Tarihî Gelişimi

Türkler çok eski zamanlardan itibaren çeşitli sebeplerle anayurtlarını terk ederek başka coğrafyalara göç etmişlerdir. M.Ö. yapılan bütün göçlerin tarihleri kesin olarak bilinmemekle beraber, bazı tespitler yapılabilmektedir. Özellikle çeşitli bölgelerde görülen Andronova kültürünün izlerinin takip edilmesi, Proto-Türk yayılmasının yön ve zamanının belirlenmesini mümkün kılmaktadır.

"Taş devrinin ilk çağlarından beri" Altaylar-Sayan dağlarının güneybatı kısmında yaşayan proto-Türkler, göçebe ve savaşçı kütleler halinde, M.Ö. 1700'den itibaren çevresine egemen olmaya başlamış ve sonraki iki yüzyıl içerisinde Altayları ve Tanrı dağlarını kaplamıştı. Diğer taraftan bu proto-

Türklerden bir kısmı bugünkü Kazakistan üzerinden Maveraünnehir'e kadar yayılarak oradaki 'Akdeniz' ırkları ile temas kurarken, batıya doğru açılan gruplar da Fin-Ogur boyları ile bağlantı sağlamışlardı. Bu arada, bazı proto-Türkler, muhtemelen M.Ö. 1100'lerden itibaren kalabalık kütleler halinde Çin'in kuzey batısındaki Kansu ve Ordos steplerine yerleşerek, burada Yangshao adı verilen –ve bugünkü gerçek Çin kültürünün temellerini oluşturanyepyeni bir kültürün doğmasına yol açmışlardı.

M.Ö. 1300–1000 arasında bir kısım Türkler kuvvetle muhtemel olarak Türkistan coğrafyasında bulunuyordu. 'Andronova kültür çevresi' daha M.Ö. 2. bin ortalarında oldukça genişlemiş durumda idi. Bu kültür doğuda Baykal gölü kıyılarına, güneyde Tanrı dağlarına, güney batıda Kazakistan'a ve Harezm'in güneyine, batıda ise Sibirya üzerinden Don nehrine kadar yayılmıştı. Andronova kültürünün özelliklerinden olan at ve koyun besleme kültürü bütün bu bölgelerde görülmeye başlanmıştı. Bu yerlerde Andronova kültürü kenarlardan merkeze doğru gittikçe kuvvetlenerek devam ediyor ve Çin vadisi, güney Moğolistan ve batı Çin (Ordos bölgesi) ile sıkıca bağlı bulunuyordu.

Fakat Andronova kültür çevresinde söz konusu gelişme sürerken bu bölgenin merkezinde bir kültürel kesinti/farklılaşma meydana gelmişti. Minusinsk havalisindeki Karasuk'ta ortaya çıkarılan bu yeni kültür, Andronova kültüründen farklı idi. M.Ö. 700'den itibaren güney Sibirya'yı, Baykal bölgesini, Moğolistan'ı ve Yedisu havzasını etkisine alan Karasuk kültürü, Çin ile Rusya arasında teması sağlayan kavimler kütlesine aitti. Bununla beraber aynı tarihlerde mongoloid bir ırkın Yenisey bölgesinde ve güney Sibirya'da etnik yönden üstünlük kazandığı görülüyordu. Yine Karasuk kültürü zamanında Türkistan ve Harezm'e İran'dan bazı kütlelerin geldiği seziliyordu.

Buna göre Altay-Sayan dağlarının güneybatısındaki anayurt sahasını âdeta boşaltan proto-Türkler; doğuda batı Çin'e (Ordos bölgesi) doğru, batıda Volga'ya ve Karadeniz'in kuzeyindeki düzlüklere doğru olmak üzere iki yönde göc etmeye başlamıştı. Bu coğrafî uzaklaşma Orta Asya'nın doğu ve batı uçlarında yoğunlasmaya başlayan Türk toplulukların konuştuğu ortak dilin de giderek birbirinden farklılaşmasına ve böylece Macar şarkiyatçısı Gyula Nèmeth'in tanımladığı iki büyük Türk lehçesinin doğmasına yol açmıştı: Y'li Türkçe (Doğu Türkleri lehçesi) ve S'li Türkçe (Yakut ve Çuvaş Türkleri Türkçesi). Yakutlar zaman içinde Sibirya'daki yurtlarına çekilirken Çuvaşlar batıva yönelerek Uralların günevine verlesmisti. Türk dilinde ikinci farklılasma Z ve R seslerinde meydana gelmişti. Doğu Türkleri (Hunlar, Göktürkler, Uygurlar, kısmen Sabarlar, Hazarlar, Peçenekler, Kumanlar, Oğuzlar ve dolayısı ile Azerbaycan, Irak, Suriye, Anadolu ve Balkan Türkleri) Z'li Türkçeyi, Batı Türkleri (Ogurlar, Bulgarlar ve Çuvaşlar) ise R'li Türkçe'yi konuşuyorlardı. Son araştırmalara göre bu farklılaşma/ayrılma M.Ö. III. vüzvılda ortava çıkmıstı.